

ת"פ 7375/05/17 - מדינת ישראל נגד יואל ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 7375-05-17 מדינת ישראל נ' ישראל
לפני כבוד השופטת גילת שלו
מדינת ישראל המאשימה
נגד
הנאשם יואל ישראל

27 ספטמבר 2017

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שלום שיפר
הנאשם וב"כ עו"ד דרור מתתיהו ועו"ד דנה שול

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של מתן שוחד- עבירה לפי סעיף 291 לחוק העונשין התשל"ז-1977, ומסירת דו"ח וידיעות לא נכונים- עבירה לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

על פי העולה מכתב האישום, בשנת 2005 התפרסם מכרז לשיווק קרקע לבנייה רוויה ברובע ט"ז באשדוד, ועל פי תוצאותיו מיום 3.8.05 חברת "אחים ישראל" (שהינה חברת בניה פרטית שהנאשם הוא אחד ממנהליה ומבעלי מניותיה) זכתה במכרז לרכישת קרקע להקמת 216 יחידות דיור בשלושה מגרשים, וחברת "פרימק בניה והשקעות" (חברת בניה פרטית המצויה בבעלות אברהם וגלעד פרימק) זכתה במכרז לרכישת קרקע להקמת 162 יחידות דיור בשני מגרשים נוספים. שתי החברות חתמו על חוזה שותפות בו נקבע הסכם לחלוקת ההכנסות ביניהן בשיעורים שונים, לגבי חמשת המגרשים, וכן חולק תשלום ההוצאות בגין הפרויקטים. הנהלת החשבונות של שני הפרויקטים התנהלה בספרי החשבונות של חברת אחים ישראל.

לאחר זכיית החברות במכרז, פנה יצחק דרי, שכיהן אותה עת כחבר מועצת העיר אשדוד לנאשם ולגלעד פרימק, הציג עצמו בפני פרימק כחבר מועצת העיר, והציע להם כי יפעל לאשר תוספת יחידות דיור בפרויקט ע"י שינוי תב"ע, וכי יעשה כן במהירות. דרי וגלעד פרימק נפגשו מספר פעמים לדון בתכנון הנדרש לצורך הבקשה להגדלת הזכויות, כאשר

בשתיים מהפגישות נכח גם עמרם כנפו, איש מפתח בעיריית אשדוד בתחום התכנון והבניה.

ביום 25.8.05 נחתם הסכם בין חברת אחים ישראל לאדריכל חיים ורדה לתכנון המגרשים, ובסמוך לכך נחתם הסכם דומה בין האדריכל לבין חברת פרימק.

ביום 9.11.05 אישרה ועדת המשנה, ממנה נעדרו דרי וכנפו, תוספת של 15% לכמות המתכננת של יחידות דיור לגבי כל מגרש. השניים השתתפו בישיבת ועדת המשנה ביום 21.12.05, במהלכה הציע מהנדס העיר כי תוספת יחידות הדיור תהיה ממאגר יחידות האוויר ברובע המיוחד, ואחד מחברי המועצה ביקש לקבל חו"ד ביחס לקיומו של מאגר כזה; כנפו אמר שאין לעכב את היזמים והציע שאלו יפקידו ערבות בנקאית שתמומש במידה ואין מאגר מוכר, דרי תמך בהצעה זו, ובסופו של דבר החליטה הועדה כי היזמים יוכלו לקזז יחידות דיור מכל מאגר מוכר ולא רק מהרובע המיוחד, וכן החליטה על הפרדה בין הבניה הרוויה לבניה הנמוכה.

במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, נחתם הסכם הנושא תאריך 6.1.06 בין חברת "כדגל" המצויה בבעלות דרי, לחברת אחים ישראל, עליו חתם גם גלעד פרימק; בהתאם להסכם, תשלם חברת אחים ישראל \$80,000 בעת חתימת ההסכם ו-\$16,000 בעת קבלת ההיתר, לפי \$600 לכל יחידה מתוך 160 יחידות הדיור שאושרו לפרויקט, בצירוף מע"מ; על פי ההסכם, התשלום הוא בגין הגדלת הזכויות בפרויקט וקבלת היתר בניה עבור יחידות הדיור.

בהתאם להסכם, במהלך החודשים ינואר ופברואר 2006, שילם גלעד פרימק בשלושה שיקים של חברת אחים ישראל לכדגל סך של 427,200 ₪, לאחר ניכוי אחוז במקור.

ביום 5.2.06 נחתם הסכם דומה בין כדגל לחברת פרימק, למעט התשלום בגין כל יחידת דיור שעמד על \$1,000 ליחידה. בהתאם להסכם, שילמה חברת אחים ישראל בשלושה שיקים של גלעד פרימק לכדגל סך של 509,550.03 ₪, כאשר את התשלום בפועל ביצע קבלן משנה של חברת אחים ישראל, אשר קיבל הנחיה לבצע את התשלום מהנאשם, מבלי שאותו קבלן ידע עבור מה התשלום.

בשנת 2007 שילמה חברת פרימק באמצעות גלעד פרימק לכדגל סך של 573,388 ₪ בשלושה שיקים. בגין תשלום זה לא נערך הסכם בכתב.

במהלך החודשים ספטמבר ואוקטובר 2007 שילמה חברת אחים ישראל בהנחיית הנאשם, באמצעות שיקים של חברת פרימק סך של 453,055 ₪ לדרי; לבקשת דרי החשבונית בגין התשלום הוצאה על שם חברת "קדמת עדן" ולא על שם כדגל; ובפועל החשבונית היתה בגין קידום הפרויקט על ידו, אך גם בגין תשלום זה לא נערך הסכם בכתב.

ביום 30.10.06 אישרה הועדה המחוזית לתכנון ובניה להפקיד את התוכנית לתוספת 118 יחידות דיור במגרשים ברובע ט"ז, וביום 28.2.08 נכנסה התוכנית לתוקף כאשר הגדלת הזכויות מבוצעת במסגרת איחוד וחלוקה; האישור הגדיל את מספר יחידות הדיור שניתן היה לבנות על כל המגרשים מ-216 ל-258, ומ-162 ל-188.

במעשי הנאשם, הוא נתן בצוותא ביודעין לדרי שוחד בעד פעולה הקשורה במילוי תפקידו בסך כולל של 962,605.03 ₪. עקב השוחד, הפיק הנאשם טובת הנאה ישירה, בסכום של 3,558,777 ₪, הנובע מעליית ערך המקרקעין עקב שינוי הייעוד בניכוי היטל ההשבחה ששולם.

במעשיו, מסר הנאשם ללא הצדק סביר, ידיעות לא נכונות בנוגע לדבר המשפיע על חיובו במס או על חיובו של אדם אחר או על שותפות, בכך שכלל את החשבוניות לכדגל וקדמת עדן בספרי הנהלת החשבונות של חברת האחים ישראל.

הנאשם הודה בכתב האישום מיד עם הגשתו, במסגרת הסדר טיעון שבמסגרתו הסכימו הצדדים כי הוא ירצה עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שרות, ואם לא ימצא מתאים ע"י הממונה לעבודות השרות, יוטל עליו קנס בסך 100,000 ₪ כחלק מעבודות השרות. בנוסף, הוסכם על חילוט סך של 3,558,777 ₪. עוד הוסכם במסגרת ההסדר כי החברה, בעלי מניותיה, מנהליה או עובדיה לא יעמדו לדין ולא תיוחס להם אחריות פלילית בגין מעשי הנאשם.

לאחר שהממונה על עבודות השרות לא מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונש המאסר בעבודות שרות, נוכח מצבו הרפואי, עתרו ב"כ הצדדים לאישור ההסדר על החלופה השנייה שבו.

ב"כ הצדדים הסבירו את הסדר הטיעון בעיקר במצבו הרפואי הקשה של הנאשם כאשר ב"כ הנאשם פירט בטיעונו את מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, ואף מחוות דעת הממונה עולה, כי מדובר במי שסובל מבעיות רפואיות קשות, אשר אינן מאפשרות לו לרצות עונש מאסר בעבודות שרות. בנוסף, הבהירו ב"כ הצדדים כי להסדר הטיעון נימוקים נוספים ובהם הודאתו המיידית של הנאשם במיוחס לו, בעיקר כאשר מדובר בהודאה ראשונה במסגרת פרשייה רחבה שבמסגרתה הוגשו כתבי אישום נגד מספר מעורבים, כשלהברי הצדדים בעקבות הסדר זה הושגו הסדרי טיעון נוספים עם חלק מהמעורבים; ההסכמה לחילוט, סכום גבוה מאוד שמהווה את טובת הנאה לה זכה הנאשם כתוצאה מהעבירות, וזאת למרות שסוכם שהחברה שבבעלות הנאשם, היא זו שהפיקה את טובת הנאה, לא תעמוד לדין; חלוף הזמן הרב מעת ביצוע העבירות, הנובע הן מאיחור בגילוי העבירות ובתחילת החקירה, והן מצרכי החקירה המורכבת שגרמו להתמשכות החקירה ולהתמשכות הטיפול בפרקליטות.

ב"כ המאשימה טען כי גם ההסדר המקורי חורג לקולא ממתחם העונש ההולם, אך כי מצבו הרפואי הקשה של הנאשם מצדיק חריגה זו. ב"כ הנאשם פירט בנוסף את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 72, נעדר עבר פלילי, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי ומזה שנים רבות מנהל את החברה, תורם סכומים גדולים למוסדות שונים, ובעקבות התפוצצות הפרשה, הוא נזהר בניהול עסקיו; עוד הפנה לחלקו של הנאשם בעבירות, ולעובדה שעובד הציבור הוא זה שיזם את העבירות ופנה אליו ואל המעורב הנוסף.

אין צורך להכביר מילים בחומרת עבירת השוחד, המשחיתה את המידות, פוגעת בציבור בכללותו, ברכוש הציבור ובאמון שנותן הציבור בעובדי הציבור, כאשר לא אחת נקבע כי מי שביצע עבירת שוחד, בין אם מדובר במקבל השוחד (שעניינו כמובן חמור יותר) ובין אם מדובר בנותן השוחד, דינו לעונש מאסר. בענייננו, אף מדובר בהיקף שוחד לא מבוטל שהביא לפגיעה ברכוש הציבור, כך שבעקבותיו זכו החברות המוזכרות בכתב האישום להטבה משמעותית, ששוויה מספר מיליוני שקלים.

יחד עם זאת, ומעבר להלכה בדבר כיבוד הסדרי טיעון, ניכר כי מדובר בהסדר טיעון שנעשה לאחר שיקול מדוקדק של כלל השיקולים, הן השיקולים האינדיבידואלים הקשורים בנאשם והן השיקולים הכלליים הקשורים באינטרס הציבורי בכללותו. בהקשר זה, ראוי לציין את הודאתו המיידית של הנאשם, ככל הנראה לאחר הליכי השימוע, כאשר כתב האישום הוגש לראשונה לבית המשפט יחד עם הודעה על הסדר; את העובדה שהודאתו של הנאשם חסכה הבאת עדים רבים, על פי הנטען לא רק בתיק זה אלא גם בתיקים נוספים; ובעיקר את העובדה שבמסגרת ההסדר סוכם על חילוט סכום טובת ההנאה שהפיקו הנאשם והחברה כתוצאה מהעבירות. לכל אלו יש לצרף את מצבו הבריאותי של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות, כפי שפורטו ע"י הצדדים.

מכל האמור, אני סבורה כי הסדר הטיעון מאזן נכונה בין כלל השיקולים, וגם אם העונש המוסכם חורג לקולא ממתחם העונש ההולם, הרי שההנמקות שניתנו לכך ע"י הצדדים, מקובלים עלי.

לאור כל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- 1. קנס בסך 100,000 ₪ או 7 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 30 יום.**
- 2. חילוט לטובת אוצר המדינה בסך 3,558,777 ₪. החילוט יבוצע מתוך הכספים שהועברו לקרן החילוט ע"י חברת "האחים ישראל".**

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ח, 27/09/2017 במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת